

Операторът Рали Ралчев

ДА РАБОТИШ СЪС СВЕТЛИНАТА Е НАИСТИНА ГОЛЯМО ВЪЛШЕБСТВО

● Киното без застраховка би било немислимо

Г -н Ралчев, насокор се състя и премиерата на българо-немския пълнометражен документален филм „Защо точно България“ на режисьора Христо Бакалски. Актуална или носталгична е историята на писателката Ангелика Шробсдорф и нейното българско семейство?

- Актуална е, но през носталгични теми. През житейската история на Ангелика и нейните роднини в България се разказва за драмата на много разделени и събири семейства през последните седемдесет европейски години. Оказва се, че в България човек може да намери дом и семейство, и уют, и пристан, че България е едно много хубаво място за живееене.

● Замирането на кинопроцеса в България ли беше причина да заминете за Германия?

- Това беше една от причините, защото в България нямаше възможност да упражнявам професията си. Търсих изход. След падането на Берлинската стена се отвориха нови възможности. Но аз никога не съм преставал да снимам в България.

● Вие бяхте новата вълна през 1989 г. После последва луфтът. Киноизказът промени ли се?

- Всички те вече стигнаха до зряла творческа възраст и сега реализират натрупания опит, въпреки че за някаква съществена разлика между сегашните им филми и първите не може да се говори. Мисля, че те още с дебютите от края на 80-те години „проговориха“ на нов език за българското кино. До тогава се използваше повече така нареченият „езоповски език“. Нашето поколение избегна този език. Ние започнахме да заявяваме проблемите директно. Затова и „Парчета любов“ на

Иван Черкелов беше свален от еcran много бързо след излизането му 1989 г.

- В тези филми, а и сега продължава темата за разочарованието. Мислите ли, че зрителите имат нужда да се говори и за по-радостната страна на живота, а не само за обезверяването?

- Тези филми са резултат от натрупан творчески, личен, житейски опит. Мисля, че изкуството е за това да „светва“ сигнални лампи за тревожните явления в живота. В момента творците имат по-голяма свобода да говорят за състоянието на хората и на обществото. Най-доброто е да се намери балансът между оптимизъм и пессимизъм. Вижте с какви теми се занимават кинотворците в света!

- Балкански ли е нашият поглед?

- Не, личностен е. Всяка баланска държава си има определен тип национален характер и е известна със специфичната на своята кинематография.

- Продуцентът намесва ли се в работата ви?

- Зависи от типа продуцент. В американските филми продуцентът е най-важният и определя всичко. За съжаление и у нас някои наши продуценти се изживяват по този начин. И тогава може да се изпадне в конфликтна ситуация, защото все пак основните творчески решения ги взема режисьорът.

Умният, добрият продуцент е внимателен и деликатен както към творческия процес, така и към екипа. С такъв продуцент е приятно да се работи, а и резултатите са добри.

- След поредицата от успешни филми, вие как виждате бъдещето на българското кино?

- За българското кино в световен мащаб съм доста притеснен. Тенденцията в световен

мащаб е киното да не се възприема като изкуство, което да задава по-проблемни житейски въпроси, а да е предимно за забавление.

- Киното така си и възниква - от една страна като индустрия, от друга - като изкуство.

- Историята на киното показва много високи резултати и е имало време, когато сериозното кино е било равностойно на комерсиалното. В момента забавлението преобладава изцяло. Търсят се теми, въвеждащи касов успех. В момента има комерциализиране на киното, което е тревожното. На този фон се радвам, че новите български филми изразяват нашия дух. С това малко

филмопроизводство не можем да се правим на американци. Затова добре е малкото ни филми да бъдат авторски и български.

- Кое е най-характерното за успеха на международна филмова продукция?

- Характерното за международната продукция е, че всеки си идва със своя културен бекграунд, със своя чувствителност и това съчетание на различни светоусещания може много да разшири валияните на филма. Когато се съберат хора от различни националности, с различна чувствителност, всеки може да допринесе с различна идея, независимо че режисьорът е определящата фигура, но той трябва да има и подкрепата на своите идеи с уменията на другите хора. И затова често от международните продукции се раждат добри филми.

- Вие изживяхте своя звезден миг благодарение на участието си в международната продукция „Самсара“. Какво научихте от индийския режисьор Пан Налин?

- Налин е от съсъс друга култура. Той е индиец, сега живее в Париж и успява да съчетае успешно индийските и европейските ценности. Успехът на филма се състои в това, че съчетава от една страна,

мащаб е киното да не се възприема като изкуство, което да задава по-проблемни житейски въпроси, а да е предимно за забавление.

Операторът Рали Ралчев е възпитаник на Немската езикова гимназия. През 1982 г. завърши операторско майсторство във ВИТИЗ. До 1991 г. работи в Киноцентъра, а след това на свободна практика. Специализира в Германия. От 1995 г. е гост-преподавател по операторско майсторство в Академията по кино и телевизия в Берлин. Професионалната му кариера включва игрални, документални, телевизионни филми и реклами, снимани в различни краища на света. В края на 2002 г. Италианската асоциация на операторите и Институтът по кино в Аквила, Италия, му присъдиха наградата „Нестор Алмендрос“ за изявата му във филмите „Самсара“ и „Лунен татко“; „Златна роза“ за операторско майсторство на Националния филмов фестивал, Варна, 2006 г.; гвукратен носител на наградата KODAK; награда за операторско майсторство на НФЦ - 2006 г.



сен. Нашата професия е подобна на актьорската. Теб те избираш. Понякога променяш собствените си виждания, но това винаги е в името на ФИЛМА.

Умението да правиш компромиси разширява кръгозора. То и затова Фелини казва, че операторът е главният актьор във филма. До колко сте съгласен с него?

- И аз така го разбирам, защото и операторът подобно на актьора може да бъде различен в различните си роли. От него зависи как филмът ще бъде възприет от зрителя. Между оператор и актьор също трябва да има добър контакт. Тогава актьорите се чувстват по-спокойни и освободени да си направят своите неща. Този контакт е също много важен за тях. Недопустимо е в професионалната работа да наделяват личните взаимоотношения.

Светлината е вашето най-силно изразно средство. Коя по-точно?

- Когато попаднеш в тази планина, неминуемо си задаваш въпросите помагаха. Те са много далеч от нашата динамика. Живеят в хармония с тази планина, с природата, със себе си.

Промени ли ви запознаването с тези хора?

Когато попаднеш в тази планина, неминуемо си задаваш въпросите

за смисъла на живот, с какво се отличаваме един от друг... Изживяването е невероятно. Човек се усеща като прашинка. Природата и планината, чито върхове се глътат в небето, предполагат към задаване на много дълбоки въпроси.

Всеки филм предизвикателство ли е за вас?

Разбира се. Аз не тръгвам с готови решения. Всеки филм е нещо отделно и ново. Не харесвам, когато казват - „операторът има даден стил“. Аз се стремя да проникна в естеството на драматургията. Съобразявам се с режисьора и тогава заедно с него решавам какви да бъдат изразните средства. Това е основен принцип в моята работа.

Всеки сценарий ли може да ви хареса?

За частие аз не съм правил големи компромиси. Хората, с които съм работил, са ми предлагали много добри сценарии. Радвам се, че съм работил с тях. И мал съм късмет. Не казвам, че съм безкомпромисен.

Какво е отношението ви към застраховането в киното?

То е важно, защото дава възможност на продуцента да направи непоправимо поправимо. Ако в процеса на снимки се наложи да се пресним сцена или епизод или да се смени актьор или друг член на екипа, това без застраховка би било немислимо. Ако негативът на филма се повреди или пък се случи нещо друго, което заплаща съществуванието на филма, отново в застраховката е спасението. За съжаление на това все още не е практика.

Разговоря
МАРИЯ МИТЕВА



индийските философски разбириания, но пък като човек, живеещ в Европа, знае как би го възприел един европеец. И успя да направи филма си достъпен за световната публика.

„Самсара“ е сниман на 3500 метра височина в Хималаите. Това навярно е създадено неудобство?

Да, естествено. Натакава височина въздухът е много разреден. Когато пристигнах с екипа, първо ме оставиха за два дена сам в една стая, за да се адаптирам към липсата на кислород. След като се приспособи, организъмът започва нормално да реагира към обстановката. Примерно там не можеш да се напрягаш, физическите действия трябва да са минимални, защото на тази височина не можеш да приемаш същото количество кислород, на което си свикнал. Продукцията се съобразява с този забавен ритъм. Всичко ставаше малко по-бавно, по-спокойно, без напрежение. И хората, които живеят там, ни

за смисъла на живот, с какво се отличаваме един от друг... Изживяването е невероятно. Човек се усеща като прашинка. Природата и планината, чито върхове се глътнат в небето, предполагат към задаване на много дълбоки въпроси.

Всеки сценарий ли може да ви хареса?

За частие аз не съм правил големи компромиси. Хората, с които съм работил, са ми предлагали много добри сценарии. Радвам се, че съм работил с тях. И мал съм късмет. Не казвам, че съм безкомпромисен.

Предпечатна подготовка
„ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор
БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,
тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ

Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54

Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Езарх Йосиф“ №80 (гараж №2).
ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦСП - Сердика, б.к. 80075273,
банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Езарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционно броят е приключен на 20.07.2007 г.

ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес®
ISSN 1310 - 2397

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ
Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоиллюстрация и разпространение ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ
Водещ броя ИЛЕАНА СТОЯНОВА
Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
„Булбанк“ АД. Банков код 62196214.
Банкова с/ка № BG24 BFTB 7630 1008 5301 01
Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ
Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33, тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24
Асоциация на българските застрахователи:
Председател ОРЛИН ПЕНЕВ
Зам.-председател ДАНЧО ДАНЧЕВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет
ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25